

INVENTAR KAPUCINSKOG SAMOSTANA U KARLOBAGU

Karlobag, ranije zvan Bag, veoma je staro naselje, koje se u vrijeme Rimljana zvalo Vegium, a u srednjem vijeku »oppidum Strissi«.¹ U svojoj burnoj povijesti nekoliko je puta stradavao, a na sam dan poklada godine 1525. bio je napadnut, opljačkan i razoren od Turaka.² Naselje Bag obnovio je gradski nadvojvoda Karlo godine 1579. te je po njemu i dobio ime Karlobag, koje se ime prvi puta spominje 1580.³

Na molbu senjsko-modruškog biskupa Benedikta Bedekovića (rodom Zagrepčanina, bio senjsko-modruški biskup od 1700. do 1712.) dođoše kapucini u Liku 28. travnja 1707., temeljem »carskog pisma Josipa I.«⁴

Kapucinski samostan u Karlobagu utemeljen je pod vladavinom Karla VI., a u vezi s misijskom djelatnosti kapucina u tome kraju.⁵ »Temeljni kamen samostana postavljen je 1710. godine, dok je ključ istoga svečano predan O. Marinu 26. srpnja 1713. godine.«⁶

Interesantan je i podatak o tome samostanu, koji navodi Fras⁷ u svome djelu iz godine 1835., a koji glasi: »Das Klostergebäude ist auf der östlichen Seite ein, auf der südlichen drei, und auf der westlichen ebenfalls drei Stockwerke hoch, und bildet mit der Kirche ein Vierreck. Es zählt 15 Zellen, 1 Krankenzimmer, eine Bibliothek von 918 Bänden, und ein Komunitäts-Zimmer ... Auch ist diesem Kloster eine Cisterne errichtet die 7000 Barillen (a 40 Mass) Wasser hält. Angeschlossen ist ein schöner Garten (800 Klafter gross), in welchem verschiedene Obst und Feigenbäume stehen, dann auch eine kleine Kapelle mit der Inschrift: "IN MATRIS, SEDET SAPIENTIA PATRIS" angebracht.« Uz samostan sagrađena je crkva posvećena sv. Josipu, na koje se pročelju, a ispod kamenog kipa patrona, nalazi kronogram koji daje godinu 1714.

Karlobaški kapucinski samostan i crkva građeni su prema posebnom kanonu toga reda, te stoga gotovo identične tlocrte samostana i crkve, kao i

¹ Enciklopedija Jugoslavije, V, 1962, str. 215.

² Franz Julius Fras, Vollständige Topographie der Karlstädter-Militärgrenze, Agram 1835, str. 416.

³ Enciklopedija Jugoslavije, V, 1962, str. 215.

⁴ Senj — Arhiv senjsko-modruške biskupije, podaci o župnim crkvama i kapelama u senjsko-modruškoj biskupiji iz 1925. g.

⁵ F. J. Fras, o. c., str. 116.

⁶ Senj — Arhiv senjsko-modruške biskupije, podaci o župnim crkvama i kapelama iz g. 1925.

⁷ F. J. Fras, o. c., str. 416.

rješenja crkvenih pročelja, nalazimo npr. i kod samostana i crkvi u Varaždinu, Osijeku i Ptuju.

Kapucinski samostan u Karlobagu predstavlja vrijedan i značajan spomenik naše kulturne baštine. Kako je gotovo u potpunosti sačuvao svoje izvorno arhitektonsko stanje, predstavlja ujedno i prvorazredan i autentičan dokument za proučavanje arhitekture kapucinskih samostana u našoj zemlji.

U samostanu i crkvi sačuvana je bogata, vrijedna i značajna kulturna baština iz 17. i 18. stoljeća, kao npr. bogata knjižnica, slike, profani i sakralni namještaj, te crkveno posuđe, koje najvećim dijelom potječe iz porušene župne crkve sv. Karla Borromea, kao i iz okolnih filijalnih kapela.⁸ Velik dio pokretnog inventara samostana u kritičnom je stanju. Bila bi mu potrebna najhitnija restauratorsko-konzervatorska intervencija kako bi se ta vrijedna djela naše kulturne baštine spasila od neminovne propasti.

Nedavno je kapucinski samostan u Karlobagu pristupio uređenju muzejske zbirke, u kojoj će biti izloženi najvredniji predmeti iz posjeda crkve i samostana, te je u tu svrhu već počeo uređivati jednu posebnu dvoranu.

Među najzanimljivijim predmetima ističu se slijedeće umjetnine:

I. SLIKARSTVO

1. Nepoznati dvorski portretist 17. stoljeća »*Portret Leopolda I. Habsburga*« (1640—1705). Ulje na platnu, visina 105 cm, širina 86 cm.

Kvalitetni aulički portret kralja Leopolda I. u tamnoj allonge-periki, uskog i mršavog duguljastog lica, tamnih očiju i tipične habsburške obješene donje usnice. Leopold ima na sebi tamni oklop preko kojeg je prebačen drapirani tamno crveno-ljubičasti plašt. Na raskošno ukrašenom lancu visi mu na prsima Red zlatnoga runa.

Portret je teško oštećen, platno naborano, u gornjem dijelu slike platno je na rubu slijepog okvira poderano, dok se s desne strane lika, kraj podbratka, nalazi rupa u platnu; boje su isušene i potamnjele. Portret Leopolda I. Habsburga predstavlja kvalitetan rad vještog baroknog dvorskog portretista 17. stoljeća. Likovne i kromatske kvalitete djela doći će do svog punog izražaja tek nakon restauratorsko-konzervatorskog zahvata.

2. Nepoznati dvorski portretist 17. stoljeća »*Portret Josipa I. Habsburga*«. Ulje na platnu, visina 170 cm, širina 120 cm.

Lik Josipa I. postavljen je slobodno i ležerno u prostor. Odjeven je u tamni oklop preko kojeg je dekorativno prebačen crvenkasto-ljubičasti plašt. Na glavi ima kovrčavu allonge-periku, dok mu oko vrata, na raskošno ukrašenom lancu, visi Red zlatnoga runa. Lice duguljasto, markatnih crta, jaka nosa i prčastih usnica s malim tamnim brkom.

Na lijevoj ruci ima bijelu rukavicu, dok mu je vješto naslikana desnica ležerno naslonjena na stolić.

Ovaj je kvalitetni portret slikao vješt dvorski slikar-portretist, i to u stilu koji je na dvor Louisa XIV. uveo francuski portretist Hyacinthe Rigaud (1678—1743.), a koji su uvelike oponašali vrsni portretisti na evropskim dvorovima.

⁸ Ivo Lentić, Posuđe župne crkve sv. Karla Borromea u Karlobagu — Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske, 1/1972.

Sl. 63 — Kapucinski samostan u Karlobagu, nepoznati slikar pod utjecajem mletačkog slikarstva, XVII st: Posljednja večera. Snimila Lj. Krtelj

3. Nepoznati dvorski portretist 17. stoljeća »*Portret Karla VI. Habsburga*«. Ulje na platnu, visina 105 cm, širina 85 cm.

Dekorativni i kvalitetni aulički portret cara i kralja Karla, odjevena u raskošno odijelo sa širokim rukavima ukrašenim čipkom. Na glavi bujna, kovčava i dugačka allonge-perika, a oko vratnog izreza čipkasti jabot. Na glavi ima crni visoki šešir ukrašen sa svake strane crvenim nojevim perom. Lice mudrih i simpatičnih crta, duguljastih svijetlih očiju, ravna i pravilna nosa i punih ružičastih usana.

U pozadini kompozicije nazire se s desne strane silhueta kraljevske krunice. Veoma vješto slikane ruke vitkih i izduženih prstiju.

Djelo je izvedeno u profinjeno usklađenoj harmoniji boja. Portret je teško oštećen, platno naborano, a boje isušene i potamnjele.

O tim portretima habsburških careva i kraljeva u refektoriju samostana spominje nam F. J. Fras u svome djelu slijedeće: »Im Refektorium sieht man die Porträte ... der Kaiser: Leopold I., Joseph I. und Karl VI.«⁹

U vezi s traženjem Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Rijeci odobrio je Republički fond za unapređivanje kulturnih djelatnosti sredstva za restauratorsko-konzervatorske radove u cilju spašavanja ovih vrijednih djela u godini 1972.

4. Nepoznati slikar pod utjecajem mletačkog slikarstva 17. stoljeća »*Posljednja večera*«. Ulje na platnu, visina 170 cm, širina 400 cm.

Izdužena barokna kompozicija koja prikazuje posljednju večeru na način mletačkog slikarstva kasnog 16. i 17. stoljeća. Dramatski pokrenuti likovi apostola veoma su dobro okarakterizirani, dok je središnji lik Isusa Krista restauriran u 19. stoljeću. Boje su vješto i profinjeno usklađene. Djelo je oštećeno, boje su potamnjele i isušene.

⁹ F. J. Fras, o. c., str. 416.

Sl. 64 — Krist na križu,
nepoznati majstor 17/18.
st. (Iz crkve sv. Josipa
u Karlobagu)

5. Nepoznati, možda štajerski slikar s početka 17. stoljeća »Krist pada pod križem«. Ulje na platnu, visina 140 cm, širina 370 cm.

Interesantan rustički rad možda kojeg domaćeg ili štajersko-slovenskog slikara. Snažno i manieristički naglašena karakterizacija likova. Slika je oštećena, boje potamnjele i isušene.

6. Nepoznati slikar s kraja 17. ili početka 18. stoljeća »Sveti Bonaventura u paysageu«. Ulje na platnu, visina 95 cm, širina 72,8 cm.

Sl. 65 — Nepoznati slikar 17/18 st: Sv. Bonaventura u pejzažu. Sni-
mila Lj. Krtelj

Prikazan je zamišljeni lik sveca u paysageu, sklopljenih, vješto slikanih ruku i misaonih, dobro okarakteriziranih staračkih crta lica. Djelo je slikano u gami maslinastozelenkastih tonova, te svjetlomaslinastih, zelenkastih i smeđih tonaliteta. S desne strane svečeva lika prikazana je u gornjem dijelu kompozicije glavica krilatog anđelčića barokno nadutih obraza. Slika je oštećena, boja mjestimično otpada, platno je naborano.

7. Nepoznati slikar s kraja 17. ili početka 18. stoljeća »Sveti Franjo Asiški u paysageu«. Ulje na platnu, visina 97,7 cm, širina 70 cm.

Kompozicija slikana u gami hladnih tonova u kojoj se ističe topli inkarnat vješto slikanih svečevih ruku. Lik sv. Franje prikazan je u naglašenim kontrastima svjetla i sjene. U lijevoj ruci drži raspelo, a u desnoj bič, dok je ispred njegova lika postavljena mrtvačka lubanja u naglašenom skraćenju. U lijevom gornjem kutu kompozicije prikazana je dosta kvalitetno slikana glavica bucmastog krilatog anđelčića.

Djelo prikazuje bolonjesko-venecijanske utjecaje s kraja 17. i početka 18. stoljeća, slično kao i djelo iz istog samostana, koje prikazuje sv. Bonaventuru u pejzažu.

Sl. 66 — Nepoznati slikar, konac XVIII. ili po. XIX. st. Sv. Franjo Asiški u pejzažu. Snimila Lj. Krte!j

Interesantno je uzgred napomenuti da se i u refektoriju varaždinskog kapucinskog samostana, kao uostalom i u mnogim slavonskim franjevačkim samostanima, nalaze kvalitetna djela koja prikazuju očite bolonjesko-venecijanske utjecaje s kraja 17. i početka 18. stoljeća.

Djelo je oštećeno na donjem rubu, a boje su potamnjele i isušene.

8. Vjerojatno nepoznati kapucinski slikar 18. stoljeća »*Fra Bernardinus a Balbano*«. Ulje na platnu, visina 100 cm, širina 77 cm.

Ispred pozadine svjetlomodrog neba ističe se u oštrim obrisima lik kapucina duge bijele brade i sijede kose. Lice ružičastog inkarnata, punašna nosa i velikih blijedih očiju. Kapucinski je svetac odjeven u smeđu redovničku haljinu; svojom desnicom drži raspelo, dok ljevicom pridržava veliku zatvorenu knjigu. U lijevom donjem kutu kompozicije prikazana su tri folijanta u koje su uperene strelice, dok se u pozadini nazire silhueta paysagea. Ispod prikaza, na bijelom polju natpis:

Sl. 67 — Vjerojatno nepoznatog kapucinskog slikara XVIII. st.: *Fra eBernardinus a Balbano*. Snimila Lj. Krtelj

FRATER BERNARDINVS A BALBANO FRATRVM CAPVCINORVM GWARDIANVS, 1724.

Djelo je mjestimično oštećeno; sačuvan je originalni crni drveni profilni okvir.

9. Vjerojatno nepoznati kapucinski slikar 18. stoljeća »R. P. ANGELVS IOIOSAEVS PROREX OCCITANIAE«. Ulje na platnu, visina 100 cm, širina 75 cm.

Ispred hladnomodre pozadine neba oštro se ocrtava lik asketskog kapucina, odjevena u smeđu redovničku halju, tvrdo i nespretno crtanih ruku, trokutaste glave, markantnih i energičnih crta lica, duge tamne brade. S lijeve strane kompozicije postavljeno je raspelo, a ispod raspela malen top, truba, kaciga s viziorom, kubure, zastava i topovske kugle. Iz ustiju kapucinskog redovnika izvire zrcalnim pismom pisan natpis DIRVPISTI DNE VINC-VLA MEA TIBI (Smrvio si, Gospodine, okove moje).

Slika je djelomično oštećena, a nalazi se u originalnom crnom drvenom i profiliranom okviru.

10. Nepoznati slikar 18. stoljeća »Sveta Klara«. Ulje na platnu, visina 94 cm, širina 63 cm.

Sl. 68 — Vjerojatno nepoznati kapucinski slikar XVIII. st.: Fra Angelus. Snimila Lj. Krteč

Kvalitetno naslikan izduženi i asketski lik franjevačke svetice, odjevene u tamno redovničko ruho s bijelim velom na čelu, oko lica i vratnog izreza, kao i s tamnim velom prebačenim preko glave. Vješto oblikovano lice idealiziranih crta lica, velikih zamišljenih tamnih očiju, pravilna nosa i fino crtanih malenih ustiju. Svetica drži u donekle krupno oblikovanim i velikim rukama ostenzorij, koji podržava bijelim ubrusom u svojoj ljevici. Slika je oštećena u donjem dijelu.

11. Nepoznati, vjerojatno štajerski, slikar 18. stoljeća »Sveta Elizabeta«. Ulje na platnu, visina 83 cm, širina 35 cm (u originalnom drvenom, crnom okviru, gore polukružno zaobljenom).

Sjedeći lik svetice zdepastih oblika, odjevena je u zelenkastu halju s ružičasto-cinober velom, koji joj prekriva glavu i ramena. Svetica je smještena u naslonjač tipa »a pozzetto«, koji je postavljen ispred stola s velikim otvorenim folijantom. Glava svetice krupna je i okrugla s tipičnim german-skim crtama lica. Snažne i zdepasto oblikovane ruke. Slika je oštećena, boja mjestimice otpada te je vidljiv crveni bolus podloge.

Sl. 69 — Nepoznati slikar XVIII. st.: Sv. Klara. Snimila Lj. Krtelj

12. Nepoznati, vjerojatno štajerski slikar 18. stoljeća »Sveti Kvirin«. Ulje na platnu, visina 82,5 cm, širina 35 cm (u originalnom crnom, drvenom okviru, koji je gore polukružno zaobljen).

Ovo djelo predstavlja pendant slici »Sv. Elizabeta«. Na žalost, uslijed veoma lošeg stanja djela kod ove se slike likovne kvalitete kao i stilske karakteristike ne mogu dobro uočiti, a kamoli ocijeniti i valorizirati. Prema onome što se danas može razabrati, prikazan je na slici izduženi lik sv. Kvirina u biskupskom ornatu, s biskupskim štapom u lijevoj, a s tri kamene kugle u desnoj ruci. Pozadina je slikana u tamnijim maslinasto-zelenim tonovima, dok je svečeva halja slikana u svjetlijim maslinastozelenkastim nijansama. Lice i ruke slikane su u svježeružičastom inkarnatu. Djelo je jako oštećeno.

Zanimljivo je uzgred napomenuti da se prikaz sv. Kvirina, doduše ne u obliku slike nego kao kamena statua, nalazio i na pročelju kapelice »Kalvarija« u Varaždinu koja je pripadala kompleksu kapucinskog varaždinskog samostana te je 1964. porušena.

13. Nepoznati, vjerojatno štajerski slikar 18. stoljeća »Sveta Klara«. Ulje na platnu, visina 115 cm, širina 51,5 cm.

Zanimljiv rad koji prikazuje lik svete postavljene je slobodno i ležerno u prostoru, slikan u gami smeđih, zelenkastih i smeđemaslinastih tonova. Svetica je odjevena u dugačku smeđu redovničku halju sa zelenkasto-modrim velom prebačenim preko glave. U desnoj ruci drži pokaznicu. Slika je uokvirena u originalni crni, drveni i gore zaobljeni okvir.

14. Nepoznati, vjerojatno štajerski, slikar 18. stoljeća »Sv. Bonaventura kardinal i franjevac«. Ulje na platnu, visina 115 cm, širina 52,5 cm (u originalnom crnom, drvenom i u gornjem dijelu zaobljenom okviru).

Kod ove slike radi se po svojoj prilici o istome autoru koji je naslikao i »Sv. Klaru« (opisanu pod br. 13) iz istoga samostana. Na ovoj je slici prikazan svetac u jarkocrvenoj i kratkoj kardinalskoj pelerini ispod koje proviruje jedva još prepoznatljiva dugačka smeđa halja. Sv. Bonaventura kleči ispred pulta na kome leži veliki otvoreni folijant. Lik sveca sa svijetlećom aureolom oko glave prikazan je pred pozadinom izvedenom u gami plavkasto-zelenkastih tonova. Djelo je na žalost teško oštećeno, te je još samo donekle čitljiv gornji dio slike, dok je donji dio već toliko oštećen da se crtež i boje jedva primjećuju.

U vezi s ovim slikama napominje F. J. Fras u svome citiranom djelu slijedeće: »Im Refectorio sieht man die Porträte der Päbste Clemens und Pius, 7 mehrere Ordensheiligen ... «¹¹

15. Nepoznati, vjerojatno štajerski, majstor 18. stoljeća »Smrt sv. Josipa« Ulje na platnu, visina 95,5 cm, širina 74,4 cm (u originalnom crnom, drvenom i profiliranom okviru).

Djelo predstavlja osrednji ali zanimljiv rustičan rad, koji prikazuje toliko omiljelu temu smrti sv. Josipa, koju tako često nalazimo prikazanu i u slavonskim franjevačkim samostanima i u crkvama sjeverozapadne Hrvatske. Prototip ove kompozicije nalazimo razrađen već u djelima talijanskih slikara 17. stoljeća (npr. kod Carla Maratte i dr.), zatim kod venecijanskih i furlanskih slikara 18. stoljeća (npr. kod Furlanca Nicole Grassija), te kod austrijskih slikara 18. stoljeća (npr. kod Altomontea, Paula Trogera i drugih).

U središtu karlobaške kompozicije i varijante na tu temu prikazan je u nevještoj i tvrdj perspektivi, tipičnoj za nespretna samouka slikara, krevet na kome leži umirući sv. Josip. S njegove lijeve strane nespretno je prikazan lik Isusa Krista, dok je s desne strane prikazana sjedeća Marija, koja svojom desnom rukom otire suze. Do podnožja kreveta kleči sv. Marija Magdalena, odjevena u stilizirano barokno ruho, plave i dugačke raspletene kose i germanski naglašenih crta lica. Magdalena drži u svojoj lijevoj ruci goruću baklju. Iznad glave umirućeg sv. Josipa lebdi u oblacima obasjanim svjetlom maleni anđelčić sa stručkom ljljana u ruci. U prvom planu kompozicije, ispred kreveta, smještena je sjekira i panj. Kompozicija je slikana u svijetloj gami toplih tonova sa živim akcentima cinobera. Slika je oštećena u donjem dijelu, gdje mjestimično otpada boja.

16. Nepoznati, vjerojatno kapucinski, slikar 18. stoljeća »Zidni oltarić« Meko, smeđe oslikano drvo.

¹⁰ Ivy Lentić-Kugli, Slikarstvo Slavonije u 18. stoljeću — u Katalogu izložbe »Umjetnost Slavonije u 18. stoljeću« — Osijek 1971.

¹¹ F. J. Fras, o. c., str. 416.

Sl. 70 — Nepoznati, vjerojatno štajerski slikar XVIII. st.: Smrt sv. Josipa. Snimila Lj. Krtelj

Zidni oltarić iz prve polovice 18. stoljeća smještena je u I. katu klauzure samostana. Oltarić je sa svake strane ukrašen rezbarijom koja prikazuje dva oslikana čempresa u vazama.

U gornjem dijelu oltarića nalazi se naslikana bijela vrpca s natpisom PRAETE REVENDO CAVE ME SILEATVR AVE. Ispod toga natpisa naslikana su na razmotanoj povelji dva goruća srca, ispod kojih je natpis AMOR EXIGIT AMOREM.

U sredini oltarića nalazi se jednostavni profilirani drveni okvir zatvoren staklom, koje je oslikano u obliku niše na stupovima. Unutar okvira smještena je kvalitetna slika Madone s djetetom. U donjem dijelu oltarića nalazi se barokno oblikovana niša (također pokrivena staklom), u kojoj je smještena skulptura od polikromirana gipsa, a prikazuje mrtvoga Krista. U kapucinskim samostanima u Hrvatskoj susreću se obično ovakvi zidni oltarići na hodniku klauzura u I. katu (kao npr. u kapucinskom samostanu u Varaždinu i u Osijeku).

17. Vjerojatno mletački slikar 18. stoljeća »Madona s djetetom« Ulje na platnu, visina 41 cm, širina 30 cm.

Slika se nalazi u gornjem dijelu zidnog oltarića pod staklom. Djelo predstavlja kvalitetan rad vještog mletačkog slikara 18. stoljeća. Nježno i dražes-

no slikana glava Madone u pastelnim bojama i sfumaturama nagnuta je prema djetetu. Madona je odjevena u zlatožutu halju s pastelnomodrim plaštem, koji joj pokriva i glavu.

18. Nepoznati slikar 19. stoljeća »Majka Božja s djetetom i svetim biskupom« Crkveni barjak (vexillum), oslikan s obadvije strane. Ulje na platnu.

Djelo predstavlja tipičan crkveni barjak (vexillum) iz 19. stoljeća, zaci-jelo naslikan od osrednjeg putujućeg ili domaćeg majstora. S lijeve strane kompozicije prikazana je Madona s djetetom u krilu, ispred koje kleči sveti biskup. Sa stražnje strane barjaka naslikana je »Smrt sv. Josipa« nevješto i nespretno. Vexillum je jako oštećen, platno naborano, boja ispucana te mjestimično otpada.

19. Nepoznati slikar 19. stoljeća »Madonna Immacolata«. Ulje na platnu, u originalnom drvenom okviru, zaobljenom u svom gornjem dijelu.

Na slici je prikazan tipični i idealizirani lik Madone, ruku sklopljenih na prsima, kako stoji na modroj kugli oko koje se obavija zmija. Svojom desnom nogom gazi Marija zmiju, a lijevom se nogom odupire o polumjesec. Madonna je odjevena u dugačku bijelu halju te je ogrnuta drapiranim modrim plaštem. Oko Marijine glave naslikana je aureola od malenih zvjezdica. Kraj njenih nogu kleči s lijeve strane kerubin s ljljanom, a s desne strane kerubin s ružom u ruci. Djelo predstavlja osrednji rad nekog putujućeg ili domaćeg slikara. Dosta je oštećeno.

II. PROFANI NAMJESTAJ

20. *Sekreter*, stil Karlo VI. Orahovina donji dio: visina 96 cm, širina 90 cm, dubina 49 cm, gornji dio: visina 59 cm, širina 87 cm, dubina 36 cm.

Zanimljiv i dosta rijetko sačuvan primjerak sekretera u stilu Karla VI., koji se sastoji iz dva dijela. Donji dio počiva na vitkim stožastim nožicama koje se o tlo upiru spljoštenim kuglama, a međusobno su povezane prečkama u obliku slova X. Donji dio sekretara ima dvije ladice i preklonnu ploču. Donji je rub valovito nazupčan. Gornji dio sastoji se od središnjeg dijela, tj. ormarića s jednokrlnim vratašcima, koji je sa svake strane flankiran redom od po tri ladice. Gornji rub profiliran. Dosta je dobro očuvan.

21. *Ormar* od mekog drva, polovica 18. stoljeća. Barokno oblikovani ormar od bojanog mekog drva, ukrašen na dvokrlnim vratima ukrasima od rocaillesa.

22. *Stolica*, vjerojatno venecijanski rad iz sredine 18. stoljeća. Kvalitetno izvedena i oblikovana stolica od pune orahovine, s naslonom ukrašenim stiliziranom vazom i svedenim profiliranim prednjim nogama. Crvotočna, ali sačuvana; potrebna konzervacija i restauracija.

23. *Refektorijski stolovi*, prva polovica 19. stoljeća, orahovina, rezbareno. Tipične »fratine« od masivne orahovine jednostavne, skladne i plemenite obrade, ukrašene jedino velikom ovalnom klasicističkom rezbarenom rosetom u sredini spojne prečke.

24. *Velika, bijela kaljeva peč*, prva polovica 19. stoljeća.

U refektoriju samostana nalazi se potpuno sačuvana bijela kvadratna kaljeva peč na zidanom postolju. Peč je u svome gornjem dijelu ukrašena jednostavno oblikovanom klasicističkom vazom.

Prema opisanom i kvalitetnom inventaru sačuvanom u karlobaškom kaptucinskom samostanu vidljivo je da se u tome malenom kulturnom središtu Hrvatskog primorja, koji je svoju urbanističku i kulturno-umjetničku renesansu doživio u tijeku 18. stoljeća, nazočni svi oni likovni i stilski utjecaji koji su i te kako tipični baš za ovaj dio Hrvatskog primorja od Senja do Karlobaga, tj. specifična i kvalitetna mješavina venecijansko-talijanskih i hrvatsko-štajersko-kranjsko-austrijskih utjecaja iz kontinentalnog zaleđa s kojim je Karlobag bio administrativno-vojnički i kulturno-umjetnički tijesno povezan.

RIASSUNTO

L'INVENTARIO DEL CONVENTO DEI CAPPUCINI DI KARLOBAG

La cittadina Karlobag, situata nel Littorale croato, fu anticamente chiamata Vegium (durante l'occupazione romana) e «oppidum Strissi» nel Medio Evo, e poi Bag. Fu distrutta dai Turchi nell'anno 1525, e ricostruita dall'Arciduca austriaco Carlo nell'anno 1579, da cui ricevette anche il nome Karlobag.

Nell'anno 1707, vennero i Cappucini nella Lika chiamati dal vescovo di Modruš e di Senj Benedikt Bedeković (nativo da Zagreb — vescovo di Modruš e di Senj dal 1700 al 1712) a Karlobag e fondarono ivi il loro convento con chiesa dedicato a S. Giuseppe (1710—1713).

Il monastero dei Cappucini a Karlobag segue nella sua architettura il modello tipico di monasteri di cedesto ordine adoperato anche nei conventi cappucini a Vrazdin e Osijek (nella Oroazia), nonché a Ptuj (nella Slovenia).

Questo modesto monastero ha fin'ora conservato intatta la sua semplicissima ma nobile architettura testimone di un'influenza culturale della retroterra.

In codesto convento sono ancor'oggi conservati alcuni pezzi di opere d'arte di pregevole valore artistico (quadri, argenteria, mobili ecc.), tra i quali segnaliamo il gruppo di ritratti degli imperatori austriaci (Leopoldo I., Giuseppe I.) e Carlo VI) nonché alcune opere di pittori veneziani e veneto-bolognesi ed austriaci (precisamente della Styria) dal '500 al '800, conservate nel Museo del convento.

Sl. 71 — Kapucinski samostan u Karlovači, dio refektorija s kalije-
vom peći, poč. 19. st.
Snimila Lj. Krtelj

Sl. 72 — Nepoznati sli-
kar 19. st.: Madona im-
macolata. Snimila Lj.
Krtelj